

Kunoyingar fingu óvæntað vitjan

Tað var nær um einki fólk eftir í Kunoy, tá Margretha Drotning við fylgi spákaðu gjøgnum bygdina. Öll vóru í Klaksvík í sambandi við drotningavitjanina

Tá Heini O. Heinesen bjóðaði Margrethu Drotning vælkominn, visti hann ikki, at bert lítlan tíma seinni fór hann at spáka við Drotningini í Kunoy

Margretha Drotning noktaði at avlýsa:

Fekk seg ikki til at svíkja viðingar

Móttøkan í býráðshöllini í Klaksvík var fyrri ein part órógvad av floglíkindunum

Tá tað frættist, at tyrilan hjá sjóverjuni ikki slapp á flog, vegna mjørka í Havn, kom rættiliga fjáltur á stóra skaran av fyrrreikarunum, sum standa fyrri drotningavitjanini.

Tá móttøkan byrjaði í býráðshöllini í Klaksvík, fekk tíðindafólkið at vita, at ferðin til Viðareidis var avlýst.

Tá Margretha Drotning undir móttøkuni frætti hetta, noktaði hon at fylgja ráðunum um at avlýsa.

Margretha Drotning segði, at hon als ikki kundi bera at fara niður aftur til Danmarkar, og ikki at hava verið í Viðareidi. Hon helt, at onkur útvegur átti at verið funnin fyrri at halda skránnu.

Ferðin eisini avlýst í 1984

Orsøkin til, at Drotningin var so avgjörd í sínum máli er, at tá hon vitjaði í Norðoyggjum í 1984, var eftir skánni ferð til Viðareidis,

men tann ferðin eisini avlýst, av tí at tey komu í tíðarneyð, tí skráin ikki varð hildin. Tað helt Margretha Drotning ikki, at hon kundi bjóða viðingum enn einaferð.

Av tí at fyrrreikarnir longu høvdu givið bygðaráðnum í Viðareidi boð um avlýsingina, fóru nú aftur boð til Viðareidis, har sagt var, at nú kom Drotningin bert ein biltur gjøgnum bygdina, men at móttøkan mátti framskundast ein lítlan tíma, um gestirnir skuldu koma rættstundis aftur til Havnar.

Tá gjørdi bygðaráðsformaðurin bart. Fyrst hevði bygðafólkið fingið at vita, at Drotningin als ikki kom til Viðareidis, og nú stutta tíð eftir at vitjanin skuldi framskundast. Tey vóru als ikki til reiðar at taka móti gestunum við so stuttum skotbrá.

Endaði í øllum góðum

Tað var orsøkin til, at Margretha Drotning við fylgi fóru ein svipp til Kunoyar, áðrenn farið varð til Viðareidis. Tá frættist at floglíkindini aftur vóru so fræg, at tyrilan hjá sjóverjuni kortini kundi koma eftir Drotningini.

Hóast alt hetta hóvastákið, so endaði alt kortini í øllum góðum. Vitjanin í Viðareidi var sera vælleydnað.

Dagny Myndir: Kaimar

Óvissan um hvørt vitjanin í Viðareidi beiv av ongun ellaikki, var gloymd, tá Margretha Drotning rættstundis kom at vitja. Tiltakið eydnaðist sera væl

Heini O. Heinesen, tingmaður, var alment umboð, tá Margretha Drotning kom til Klaksvíkar.

Hann var tí eisini staddur á móttøkuni í býráðshöllini.

Hann var júst komin út aftur, tá ein av fyrrreikarunum fyrri drotningavitjanina rópti á hann, at nú fór Drotningin til Kunoyar.

Ikki visti eg av nokrum, men eg fór so við kortini. Eg havi einki imóti Drotningini, og hon var eisini vælkominn til Kunoyar, sigur Heini O. Heinesen, og leggur aftrat, at hann politiskt ikki er slíkur stóði, at han ikki kann taka imóti Drotningini.

Einsamøll í Kunoy

Bert trýggir bílar og ein bussur vóru í fylginum til Kunoyar. Heini O. Heinesen sigur, at bílarnir stóðgáðu við lendingina, og síðani fór Drotningin við fylgi ein túr gjøgnum bygdina norð á Heygg.

Heini O. Heinesen gekk við Margrethu Drotning, og segði henni samstundis frá ymsum viðurskiptum í bygdini. Hann heldur, at Drotningini dámdi væl. Kapteynurin á Dannebr var hugtikin og helt, at hetta var vakrasta bygd í Føroyum, og Fútin helt, at her kundi hann hugsað sær at búð.

Tað var eisini avbera gott verður, og hóast bert fáa fólk vóru at siggja, so var ferðin vælleydnað. Drotningin var bert eitt korter í Kunoy, sigur Heini O.

Heinesen.

Elsta konan í bygdini var tó heima. Hon helt seg siggja yvir seg tá hon hugdi út gjøgnum vindeygad, at Margretha Drotning stóð uttan fyrri vindeygad.

Tað var 85 ára gamla Mathilda Dam. Hon skundaði sær út í tún, men tá var Drotningin farin framvið, tó at fleiri av teimum, sum vóru við í fylginum, heilsaðu upp á Mathildu Dam og skifti nokur orð við hana.

Tað var eitt sindur tøft hjá fyrrreikarunum at gera av, hvar ferðin skuldi ganga, tí teir vóru ókendir og høvdu onga skrá at ganga eftir. Tað gekk ein løta við hesum, men so segði Drotningin, hvar hon helst vildi fara.

Drotningin skipaði rutuna

Eg haldi eisini, at hon var tann í fylginum, sum hevði best skil fyrri, hvar útsynið var best, sigur Heini O. Heinesen.

Tá Drotningin hevði spákað einar 200 metrar gjøgnum bygdina, takkaði hon fyrri seg, og fór avstað aftur.

Heini O. Heinesen, sum við bílinum hjá fútanum var fluttur aftur til Kunoyar í ótíð, varð verandi í bygdini. Tá hann nú var komin heim, tíndi hann ikki avstað aftur, sigur Heini O. Heinesen.

Dagny

Her sæst gávan, sum Drotningin fekk frá Klaksvíkar býráð

